

403**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 14 kwietnia 2000 r.

w sprawie przyznawania świadczeń związanych z przeniesieniem funkcjonariusza celnego do pełnienia służby w innej miejscowości.

Na podstawie art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 72, poz. 802 i Nr 110, poz. 1255) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe warunki przyznawania lokali mieszkalnych lub tymczasowych kwater funkcjonariuszom celnym przeniesionym do pełnienia służby w innej miejscowości, z której dojazd jest znacznie utrudniony,

- 2) wysokość świadczeń związanych z przeniesieniem funkcjonariusza do pełnienia służby w innej miejscowości,
- 3) szczegółowe warunki zwrotu kosztów przeniesienia, w tym kosztów podróży.

§ 2. 1. Funkcjonariuszowi celnemu, zwanemu dalej „funkcjonariuszem”, przeniesionemu do pełnienia służby w innej miejscowości, przyznaje się lokal mieszkalny lub tymczasową kwaterę w miejscowości, w której stale lub czasowo pełni służbę, albo w miejscowości pobliskiej.

2. Za miejscowość pobliską uważa się miejscowość, do której czas dojazdu publicznymi środkami transportu przewidziany w rozkładzie jazdy, łącznie z przesiadkami, nie przekracza w obie strony dwóch godzin, licząc od stacji (przystanku) najbliższej miejsca pełnienia służby do stacji (przystanku) najbliższego miejsca zamieszkania, bez uwzględnienia dojazdu do i od stacji (przystanku) w obrębie miejscowości, z której funkcjonariusz dojeżdża, oraz miejscowości, w której wykonuje obowiązki służbowe.

3. W przypadku gdy z miejscowości, o których mowa w ust. 2, istnieją różne możliwości dojazdu, do obliczenia czasu dojazdu przyjmuje się czas jazdy ze stacji (przystanku) o najdogodniejszym połączeniu.

§ 3. Na lokale mieszkalne dla funkcjonariuszy przeznacza się lokale będące w dyspozycji Służby Celnej, a w szczególności:

- 1) uzyskane w wyniku własnej działalności inwestycyjnej,
- 2) uzyskane od terenowych organów administracji rządowej lub samorządowej,
- 3) wynajęte lub zakupione na potrzeby Służby Celnej.

§ 4. Tymczasową kwaterą w rozumieniu rozporządzenia jest:

- 1) pokój w lokalu mieszkalnym z dostępem do urządzeń sanitarnych znajdujących się w lokalu,
- 2) pokój w hotelu,
- 3) pokój gościnny w budynku przeznaczonym na cele służbowe.

§ 5. 1. Lokal mieszkalny jest przyznawany funkcjonariuszowi przeniesionemu na stałe do pełnienia służby w innej miejscowości, z zastrzeżeniem ust. 2 pkt 1.

2. Tymczasową kwaterę przyznaje się:

- 1) funkcjonariuszowi przeniesionemu na stałe do pełnienia służby w innej miejscowości, oczekującemu na lokal mieszkalny, z zastrzeżeniem ust. 4,
- 2) funkcjonariuszowi przeniesionemu czasowo do pełnienia służby w innej miejscowości.

3. Przyznany lokal mieszkalny lub tymczasowa kwatera powinny znajdować się w należyłym stanie technicznym i sanitarnym.

4. Okres oczekiwania na przyznanie lokalu mieszkalnego nie może przekroczyć roku.

§ 6. Obowiązek zapewnienia lokalu mieszkalnego lub tymczasowej kwatery należy do kierownika urzędu, do którego funkcjonariusz został przeniesiony.

§ 7. Za członków rodziny funkcjonariusza, których uwzględnia się przy ustalaniu przysługującej powierzchni mieszkalnej lokalu mieszkalnego, uważa się pozostających z funkcjonariuszem we wspólnym gospodarstwie domowym:

- 1) małżonka,
- 2) dzieci (własne lub małżonka, przysposobione lub przyjęte na wychowanie) pozostające na jego utrzymaniu, jeżeli nie ukończyły 25 lat życia, a także bez względu na wiek, jeżeli są to dzieci, którym przysługuje zasiłek pielęgnacyjny na podstawie ustawy z dnia 1 grudnia 1994 r. o zasiłkach rodzinnych, pielęgnacyjnych i wychowawczych (Dz. U. z 1998 r. Nr 102, poz. 651, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1118 oraz z 1999 r. Nr 60, poz. 636 i Nr 110, poz. 1256),
- 3) rodziców funkcjonariusza i jego małżonka będących na jego wyłącznym utrzymaniu lub jeżeli ze względu na wiek albo niepełnosprawność, albo inne okoliczności są niezdolni do wykonywania pracy; za rodziców uważa się również ojczyma i macochę oraz osoby przysposabiające.

§ 8. 1. Funkcjonariuszowi przyznaje się lokal mieszkalny o powierzchni mieszkalnej ustalonej zgodnie z normą powierzchni mieszkalnej, zwanej dalej „normą”, mierzoną powierzchnią pokoi.

2. Norma ustalona dla funkcjonariusza oraz każdego członka jego rodziny wynosi od 7 do 10 m² powierzchni mieszkalnej, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4.

3. Bezdzielnemu małżeństwu przysługuje dodatkowo jedna norma należąca ich przyszłemu dziecku.

4. Funkcjonariuszowi celnemu nie posiadającemu rodziny przyznaje się lokal o powierzchni mieszkalnej od 14 do 20 m².

5. W razie zbiegu uprawnień funkcjonariusza i członków jego rodziny do norm z różnych tytułów, uwzględnia się normy tylko z jednego tytułu.

§ 9. 1. Funkcjonariuszowi może być przyznany lokal o powierzchni mieszkalnej mniejszej od przysługującej zgodnie z normami, jeżeli wyrazi na to pisemną zgodę lub wystąpi z takim wnioskiem. Przyznanie takiego lokalu nie pozbawia funkcjonariusza prawa do uzyskania lokalu o powierzchni mieszkalnej odpowiadającej przysługującym normom.

2. Kierownik urzędu może przyznać funkcjonariuszowi lokal o powierzchni mieszkalnej większej od przysługującej zgodnie z normami, gdy nie ma możliwości przyznania lokalu zgodnie z obowiązującymi normami.

§ 10. Kolejność przyznawania lokali mieszkalnych funkcjonariuszom ustala się, biorąc pod uwagę ich sytuację rodzinną, okres oczekiwania na przyznanie lokalu mieszkalnego oraz okres służby.

§ 11. 1. Szczegółowe warunki korzystania z przyznanego lokalu mieszkalnego lub tymczasowej kwatery określa umowa cywilnoprawna zawarta pomiędzy funkcjonariuszem a kierownikiem urzędu, do którego funkcjonariusz został przeniesiony.

2. Ustalony w umowie czynsz najmu lokalu mieszkalnego płaci funkcjonariusz, z tym że czynsz ten nie może przekroczyć wysokości czynszu regulowanego wyznaczonego według zasad określonych w ustawie z dnia 2 lipca 1994 r. o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. z 1998 r. Nr 120, poz. 787 i Nr 162, poz. 1119, z 1999 r. Nr 111, poz. 1281 oraz z 2000 r. Nr 3, poz. 46 i Nr 5, poz. 67).

3. Koszty zakwaterowania w tymczasowej kwaterze ponosi urząd, do którego funkcjonariusz został przeniesiony.

§ 12. 1. Funkcjonariuszowi przeniesionemu na stałe do pełnienia służby w innej miejscowości, z zastrzeżeniem § 16, przysługują:

- 1) zwrot kosztów podróży jego i członków rodziny,
- 2) diety dla niego i członków rodziny,
- 3) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego.

2. Koszty, o których mowa w ust. 1, zwraca urząd, do którego funkcjonariusz został przeniesiony.

§ 13. 1. Zwrot kosztów podróży funkcjonariusza i członków jego rodziny następuje na podstawie przedstawionego biletu na środek transportu komunikacji publicznej lub pisemnego oświadczenia funkcjonariusza o wykorzystaniu w podróży samochodu stanowiącego jego własność.

2. W przypadku wykorzystania przez funkcjonariusza w podróży samochodu stanowiącego jego własność, zwrot kosztów podróży następuje na zasadach określonych w rozporządzeniu Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 26 marca 1998 r. w sprawie warunków ustalania i zasad zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów, nie będących własnością pracodawcy (Dz. U. Nr 41, poz. 239).

§ 14. 1. Diety przysługują za czas przejazdu i za pierwszą dobę pobytu w nowym miejscu zamieszkania.

2. Wysokość i wypłata diet dla funkcjonariusza następuje na zasadach określonych w rozporządzeniu Mi-

nistra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 1 czerwca 1998 r. w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju (Dz. U. Nr 69, poz. 454 i z 2000 r. Nr 13, poz. 173).

3. Diety dla członków rodziny wynoszą 75% diet przysługujących funkcjonariuszowi.

§ 15. 1. Zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego obejmuje koszty transportu, opakowania oraz prac załadunkowych i wyładunkowych.

2. Zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego następuje na podstawie przedstawionych rachunków lub biletów bagażowych.

§ 16. 1. Funkcjonariuszowi przeniesionemu czasowo do pełnienia służby w innej miejscowości oraz funkcjonariuszowi przeniesionemu do pełnienia służby na stałe w innej miejscowości posiadającemu rodzinę, któremu nie zapewniono lokalu mieszkalnego, a jedynie tymczasową kwaterę do zamieszkania bez rodziny, do czasu zapewnienia lokalu mieszkalnego przysługują:

- 1) zwrot kosztów podróży,
- 2) diety,
- 3) dodatek za rozłąkę,
- 4) zwrot kosztów przejazdu, raz w miesiącu, środkiem transportu określonym przez kierownika urzędu, do miejsca stałego zamieszkania i z powrotem, w celu odwiedzenia rodziny.

2. Przepisy § 12 ust. 2, § 13 i 14 stosuje się odpowiednio.

§ 17. 1. Dodatek, o którym mowa w § 16 ust. 1 pkt 3, przysługuje za każdy dzień rozłąki w wysokości 95% stawki diety określonej w rozporządzeniu, o którym mowa w § 14 ust. 2.

2. Dodatek za rozłąkę nie przysługuje za czas:

- 1) nieusprawiedliwionej nieobecności w służbie,
- 2) pobytu w szpitalu,
- 3) zwolnień od służby bez prawa do uposażenia,
- 4) urlopu wypoczynkowego lub zdrowotnego,
- 5) podróży służbowej, z tytułu której funkcjonariusz otrzymał diety w pełnej wysokości,
- 6) pobytu u rodziny w miejscu stałego zamieszkania w ramach odwiedzin, o których mowa w § 16 ust. 1 pkt 4.

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.